

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета бр.3560/1 од 20.12.2016. године, а у складу са чланом 65. Закона о високом образовању Републике Србије и чланом 116 Статута Филолошког факултета, одређени смо у комисију за избор кандидата који су се јавили на конкурс за доцента за наставно-научну област Италијанистика, предмет Италијански језик. Част нам је поднети следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс се јавио један кандидат, др **Невена Цековић**, виша лекторка на Катедри за Италијански језик и књижевност Филолошког факултета Универзитета у Београду.

I Основни биографски подаци

Невена Цековић рођена је у Београду, 25. јула 1973. у Београду. Средњу школу, XII београдску гимназију културолошко-језичке струке „Димитрије Туцовић“ завршила је 1992. године. 1997. дипломирала је на Катедри за италијански језик и књижевност Филолошког факултета Универзитета у Београду, са просечном оценом 8,85.

Од 1997. до 2000. кандидаткиња Цековић је радила у Међународној дирекцији Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија А. Д.“ као стручни сарадник-преводаца. Децембра 2000. Невена Цековић је изабрана за лектора за италијански језик на Катедри за италијански језик и књижевност Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Од 2002. до 2004. радила је као лекторка на размени за српски језик на Факултету за стране језике Универзитета у Барију, Италија.

Током протеклих година, као стипендиста неколико универзитета и италијанске Владе, боравила је на студијским усавршавањима у Италији: Ређо Калабрија, Фиренца, Милано, Рим, Удине, Венеција.

Своје богато знање италијанског језика и дидактичко искуство кандидаткиња је преносила и у школама за стране језике на „Коларчевом Народном универзитету“, у школи за стране језике „Intercom“ у Матароу, Барселона и у Италијанском институту за културу у Београду.

На Универзитету у Удинама, 2007. године, завршила је Мастер студије из области наставе италијанског као другог језика и одбранила рад: „Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo“ (Тешкоће говорника српског у учењу италијанског као другог језика), нострификован као диплома Универзитета у Београду дипломских академских студија са звањем дипломирани филолог италијанског језика и књижевности-мастер.

Докторске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду уписала је 2010. Докторирала је 2016. године са радом на тему *Дискурсни маркери у говорној продукцији на италијанском као другом језику*.

Невена Цековић је и симултани преводацац, завршила је „Мултисервис” преводачку школу.

Невена Цековић активно учествује у пројектима везаним за Катедру за италијански језик и књижевност Филолошког факултета и у стручним експертизама. Од 2010. до данас је члан стручне комисије Завода за унапређивање образовања и васпитања за оцену квалитета уџбеника италијанског језика за основну и средњу школу; од 2012-2013. учествује у пројекту РИДИРЕ у сарадњи са Универзитетом у Фиренци; учествовала је 2010-2011. у пројекту међудржавне научно-технолошке сарадње између Србије и Словеније: „Стратегије формалног учења страних језика у Словенији и Србији: језичка политика и језичка стварност“ (руководиоци: проф. др Јулијана Вучо, проф. др В. Пожгај Хаџи); 2000. учествовала је у пројекту Socratenon у оквиру сарадње Филолошког факултета и Електротехничког факултета у Београду; 26. септембра 2012. одржала је предавање и радионицу на тему „Говорни корпус италијанског као страног језика у дидактици и истраживањима” на семинару за наставнике језика у оквиру „Европског дана језика”, на Филолошком факултету у Београду; 2009. сарађивала је са академиком, проф. др Иваном Клајном на припреми 5. издања „Италијанско-српског речника” (издавач: Alexandria); 2006. као стручни сарадник и водитељ учествовала у реализацији телевизијског курса италијанског језика под називом „Италијански у породици” (Casa Italia: italiano in famiglia, производња: Rai International, 20 епизода) који се током 2007. и 2008. емитовао у оквиру Образовног програма Радио-телевизије Србије.

II Оцена резултата научног и истраживачког рада

Невена Цековић успешно се бави научно-истраживачким радом усредсређујући се на области примењене лингвистике, анализе дискурса, корпусне лингвистике итд. Ауторка је следећих научних радова:

Др Невена Цековић објавила је до сада следеће радове:

Ceković-Rakonjac, N. (2011a). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello fonetico. *Филолошки преглед*, 38 (1), 139-149.

Ceković-Rakonjac, N. (2011b). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello ortografico. *Комunikacija i kultura online*, 2 (2), 103-114.

Цековић-Ракоњац, Н. (2011ц). Различити приступи дефинисању и опису дискурсних маркера. *Анали Филолошког факултета*, 23 (2), 133-153.

Ceković-Rakonjac, N. (2012a). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello morfosintattico (forme e usi di articoli, sostantivi, aggettivi e pronomi). *Комunikacija i kultura online*, 3 (3), 79-88.

Ceković-Rakonjac, N. (2012b). Difficoltà di apprendimento dei tempi e modi verbali dell'italiano L2 da parte degli apprendenti serbofoni. *Philologia*, 10, 1-11.

Цековић-Ракоњац, Н. (2012ц). Ортографска транскрипција говорног корпуса ЕСНАКИТ. У А. Вранеш, Љ. Марковић & Г. Александер (прир.), *Дигитализација културне и научне*

баштине, универзитетски репозиторијуми и учење на даљину, књ. 3 (стр. 163-182). Београд: Филолошки факултет.

Ceković-Rakonjac, N. (2013a). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello morfosintattico (forme e usi di preposizioni, avverbi, numeri, congiunzioni, particelle e verbi). *Komunikacija i kultura online*, 4 (4), 52-64.

Ceković-Rakonjac, N. (2013b). ITALBEG corpus parlato di italiano L2. *Italica Belgradensia*, 1, 336-348.

Ceković, N. (2014). I segnali discorsivi nell'interlingua degli studenti universitari di italiano L2. *Italica Belgradensia*, 2, 93-110.

Цековић-Ракоњац, Н. & Радојевић, Д. (2015). Примена говорних корпуса Л2 у универзитетској настави италијанског језика. У В. Половина & С. Гудурић (прир.), *Примењена лингвистика данас - изазови модерног доба. Зборник радова са Четвртог међународног конгреса Примењена лингвистика данас - изазови модерног доба, Београд, 12-14. октобар 2012.* (стр. 81-88). Београд: Друштво за примењену лингвистику Србије/Филолошки факултет Универзитета у Београду/Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду.

Ceković, N. & Radojević, D. (2015). Didattica con i corpora orali di italiano L2. In C. Ramsey-Portolano (ed.), *The Future of Italian Teaching: Media, New Technologies and Multi-Disciplinary Perspectives* (pp. 96-106). Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing.

Ceković, N. & Radojević, D. (2016a). La "politraducibilità" dei segnali discorsivi italiani. In R. Scotti Jurić, N. Poropat Jeletić & I. Matticchio (eds.), *Studi filologici e interculturali tra traduzione e plurilinguismo* (pp. 451-464). Ariccia: Aracne Editrice.

Цековић, Н. & Радојевић, Д. (2016б). Полифункционалност италијанских дискурских маркера у превођењу на српски. У А. Вранеш & Љ. Марковић (прир.), *Културе у преводу, књ. 2* (стр. 233-246). Београд: Филолошки факултет.

Цековић, Н. (2016). *Дискурсни маркери у говорној продукцији на италијанском као другом језику* (Необјављена докторска дисертација). Филолошки факултет, Београд.

Квантификација остварених резултата др Невене Цековић од избора у звање вишег лектора показује да укупна вредност коефицијента компетентости, као и његова структура, одговарају прописаним критеријумима за избор у звање доцента.

Кратак опис објављених радова:

Ceković-Rakonjac, N. (2011a). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello fonetico. *Филолошки преглед*, 38 (1), 139-149.

Структура италијанских гласова не разликује се у битној мери од структуре гласова у српском језику. Главне тешкоће из домена фонетике на које српски студенти наилазе при учењу италијанског као другог/страног језика огледају се, наиме, у следећем: разликовање отвореног и затвореног е и о, правилан изговор полуконсонанског и, [ʃ] и [dʒ], латерала [l], удвојених консонаната, те акцентуација (нарочито код речи акцентованих на трећем слогу од

краја) и реченична интонација. Мишљења смо да такве тешкоће не доводе у питање саму комуникацију, али да на њих, као и на многе друге контрастивне проблеме поменуте у раду, ипак треба обратити пажњу приликом осмишљавања наставних активности у циљу њиховог што ефикаснијег превазилажења.

Ceković-Rakonjac, N. (2011b). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello ortografico. *Komunikacija i kultura online*, 2 (2), 103-114.

Уз помоћ контрастивне анализе и анализе грешака, у раду се указује на типичне ортографске грешке српских говорника током процеса учења и усвајања италијанског као L2. Такве грешке тичу се првенствено употребе појединих графема (ц, г, с, з, х, графичко и), затим читања и писања гемината, бележења графичког акцента, проблема везаних за транскрипцију и транслитерацију. Карактеристика ортографских грешака јесте да се оне углавном јављају на (пре)базичним нивоима учења језика, што би заједно са осталим контрастивним проблемима поменутим у раду, требало имати у виду приликом осмишљавања наставног процеса који би у највећој могућој мери изашао у сусрет језичким потребама србофоних студената.

Цековић-Ракоњац, Н. (2011ц). Различити приступи дефинисању и опису дискурских маркера. *Анали Филолошког факултета*, 23 (2), 133-153.

Дискурсни маркери представљају актуелно поље лингвистичких истраживања већ неколико деценија. Па ипак, јединствени теоријски став о њиховом терминолошком одређењу, дефиницији и класификацији још увек није постигнут. Циљ овог рада је да пружи додатне одговоре на питања шта су дискурсни маркери, које су им основне функције, каквог су граматичког и семантичког статуса. У ту сврху у њему се описују три различита приступа дискурским маркерима у релевантној литератури: приступ Д. Шифрин са становишта кохеренције у дискурсу, граматичко-прагматички приступ Б. Фрејзера и приступ К. Бацанеле из перспективе дискурса и прагматике. Кроз истицање разлика и сличности између поменутих приступа указује се на опште одлике дискурских маркера, као и на један вид њиховог дефинисања, како би се дата језичка појава сместила у одговарајуће теоријске, а затим и емпиријске оквире.

Ceković-Rakonjac, N. (2012a). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello morfosintattico (forme e usi di articoli, sostantivi, aggettivi e pronomi). *Komunikacija i kultura online*, 3 (3), 79-88.

У раду се илуструју тешкоће србофоних говорника приликом усвајања италијанског као страног језика у академском контексту. Уз помоћ контрастивне анализе и анализе грешака указује се на најчесталије грешке на морфосинтаксичком нивоу, с посебним освртом на форме и употребу чланова, именица, придева и заменица, као и на случајеве проузроковане интерференцијом са матерњим језиком уз настојање да се прецизира фаза у развоју међујезика у којој се поменуте тешкоће обично јављају. Разматрања у вези са морфосинтаксичким грешакама изложена у раду могу послужити као корисна алатка приликом планирања дидактичког процеса у чијем би се фокусу нашле језичке потребе српских студената.

Ceković-Rakonjac, N. (2012b). Difficoltà di apprendimento dei tempi e modi verbali dell'italiano L2 da parte degli apprendenti serbofoni. *Philologia*, 10, 1-11.

Кроз контрастивну анализу и анализу грешака у раду се илуструју тешкоће српских говорника у учењу италијанског као другог/страног језика на морфосинтаксичком нивоу, везано првенствено за форме и употребу глаголских времена и начина. Истовремено, указује се и на међујезички ниво на којем се такве потешкоће најчешће манифестују, с намером да се

наставницима пруже корисне смернице за осмишљавање циљаних дидактичких активности које би узеле у обзир специфичне језичке потребе србофоних студената.

Цековић-Ракоњац, Н. (2012ц). Ортографска транскрипција говорног корпуса ЕСНАКИТ. У А. Вранеш, Љ. Марковић & Г. Александер (прир.), *Дигитализација културне и научне баштине, универзитетски репозиторијуми и учење на даљину*, књ. 3 (стр. 163-182). Београд: Филолошки факултет.

У раду се описује поступак анотиране ортографске транскрипције ИТАЛБЕГ говорног корпуса италијанског као Ј2 реализованог у оквиру пројекта ЕСНАКИТ. На одговарајућим примерима преузетим из првог корпуса ове врсте у Србији и једног од ретких који за испитанике имају матерње говорнике српског језика, предочава се поступак техничке и ортографске обраде корпуса и указује на проблеме који су искрсли приликом рада на транскрипцији. Детаљан приказ норми за анотирану ортографску транскрипцију може послужити као модел за истоветну активност примењиву на друге корпусе, а самим тим и као инструмент за проучавање битних одлика разговорног језика с аспекта различитих лингвистичких дисциплина.

Ceković-Rakonjac, N. (2013a). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello morfosintattico (forme e usi di preposizioni, avverbi, numeri, congiunzioni, particelle e verbi). *Komunikacija i kultura online*, 4 (4), 52-64.

Посредством контрастивне анализе и анализе грешака у раду се илуструју тешкоће србофоних студената у процесу усвајања италијанског као другог језика. Указује се на најучесталије грешке на морфосинтаксичком нивоу, с фокусом на форме и употребу предлога, бројева, везника, партикула и глагола, као и на ред речи у реченици, уз прецизирање фазе у развоју међујезика у којој се поменуте грешке манифестују. Наша разматрања у вези са морфосинтаксичким грешакама могу послужити наставницима у циљу планирања дидактичког процеса који би на одговарајући начин изашао у сусрет специфичним језичким потребама србофоних говорника.

Ceković-Rakonjac, N. (2013b). ITALBEG corpus parlato di italiano L2. *Italica Belgradensia*, 1, 336-348.

Корпуси другог језика, компјутеризоване базе података о писаној и говорној продукцији ученика Ј2, издвајају се у последње две деценије као све важнији теоријско-апликативни инструмент у домену истраживања процеса усвајања и наставе Ј2. Овај рад има за циљ да преиспита извесне теоријске и методолошке претпоставке везане за настанак првог корпуса србофоних говорника италијанског као другог језика – ИТАЛБЕГ, реализованог на Катедри за италијанистику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Разматрају се, с једне стране, начини прикупљања података (одабир техника за елицитацију и процедура за ортографску транскрипцију текстова, бележење социолингвистичких података) и с друге, могућности за анотацију података из ученичких варијетета према датим језичким категоријама из циљног језика (етикетирање грешака). Настоји се, напоскон, и да се укаже на потенцијалне глотодидактичке импликације корпуса, уз истовремено скретање пажње на важност овог типа корпуса који чине доступним бројне аспекте међујезика разним категоријама корисника као што су истраживачи, аутори дидактичких материјала, наставници и ученици.

Ceković, N. (2014). I segnali discorsivi nell'interlingua degli studenti universitari di italiano L2. *Italica Belgradensia*, 2, 93-110.

Дискурсни маркери представљају још увек недовољно истражену тему на пољу глотодидактичких студија. Рад има за циљ да продуби проблематику везану за процес њиховог учења и подучавања у формалном контексту. Узимајући за основу корпус сачињен

од аудио снимака прикупљених у оквиру пројекта ИТАЛСЕРБ, анализирали смо форме и прагматичке функције дискурсних маркера у говорној продукцији србофоних студената четворогодишњих студија италијанистике у складу са нивоима компетенције А2-Ц1 према Заједничком европском оквиру. Резултати наше квалитативне и квантитативне анализе указују на дефицит у прагматичко-дискурсној компетенцији студената. У циљу истицања важности примене експлицитног и систематског приступа дискурсним маркерима у наставном процесу, на крају рада сугерисали смо и неке од корисних дидактичких техника путем којих би наше теоријске претпоставке могле наћи своју конкретну примену у учионици.

Цековић-Ракоњац, Н. & Радојевић, Д. (2015). Примена говорних корпуса Л2 у универзитетској настави италијанског језика. У В. Половина & С. Гудурић (прир.), *Примењена лингвистика данас - изазови модерног доба. Зборник радова са Четвртог међународног конгреса Примењена лингвистика данас - изазови модерног доба, Београд, 12-14. октобар 2012.* (стр. 81-88). Београд: Друштво за примењену лингвистику Србије/Филолошки факултет Универзитета у Београду/Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду.

Током последње деценије број говорних корпуса италијанског као Л2 значајно је повећан захваљујући развоју савремених технологија, али је њихова примена у настави још увек недовољно заступљена. У раду се приказује потенцијални начин примене једног таквог корпуса у дидактичкој активности која подразумева активно учешће студената у коришћењу транскрибованих снимака сопствене усмене продукције. Користећи корпус као полазиште за интроспекцију и металингвистичко промишљање, тј. за анализу лексичких, морфосинтаксичких и дискурзивних одлика свог међујезика, студент се оспособљава за преузимање одговорности за сопствена постигнућа. У раду се такође излажу резултати наше анализе студентских запажања о властитој усменој продукцији с циљем пружања објективне евалуације њихових компетенција.

Ceković, N. & Radojević, D. (2015). Didattica con i corpora orali di italiano L2. In C. Ramsey-Portolano (ed.), *The Future of Italian Teaching: Media, New Technologies and Multi-Disciplinary Perspectives* (pp. 96-106). Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing.

Захваљујући развоју модерних технологија, број говорних корпуса италијанског као другог језика у значајном је порасту али је зато њихова експлоатација у дидактици и даље запостављена. Стога овај рад има за циљ да предочи начин употребе једног таквог корпуса у оквирима дидактичке активности која предвиђа активно учешће студената у употреби аудио снимака властите говорне продукције заједно са одговарајућим ортографским транскрипцијама. Налазећи у корпусу подлогу за интроспекцију и металингвистичку рефлексију о лексичким, морфосинтаксичким и дискурским аспектима свог међујезика, студент стиче способност преузимања одговорности за лична постигнућа. Осим тога, у раду се излажу и разматрају резултати наше анализе опсервације студената у погледу властите говорне продукције како би се пружила објективна евалуација њихових језичких компетенција.

Ceković, N. & Radojević, D. (2016a). La “politraducibilità” dei segnali discorsivi italiani. In R. Scotti Jurić, N. Poropat Jeletić & I. Matticchio (eds.), *Studi filologici e interculturali tra traduzione e plurilinguismo* (pp. 451-464). Ariccia: Aracne Editrice.

Током последње две деценије дискурсни маркери (ДМ) подвргнути су бројним и све минуциознијим анализама у зависности од различитих приступа примењених у проучавању ове тематике (прагматика, анализа дискурса, теорија усвајања Л2, итд.). Ипак, пажња посвећена проблематици везаној за њихово превођење на разне језике још увек није довољна. По нашем мишљењу, овај проблем је запостављен због већ установљене

полифункционалности ДМ на прагматичком и интеракционом нивоу која без сумње усложњава не само њихов превод већ и језичку анализу таквих превода. Имајући то на уму, поставили смо пред себе циљ да истражимо, путем контрастивне анализе одломака из књижевних дела савремених италијанских аутора и одговарајућих превода на српски језик, процедуре које су примењене у процесу интерпретације једног од најучесталијих италијанских ДМ – *allora*. Посветићемо пажњу писаним одломцима у дијалогској форми будући да је у њима боље осликан разговорни језик и пружен карактеристичан контекст за појаву ДМ. Наша анализа показује да је у извесном броју случајева маркер *allora* преведен на српски помоћу његових семантичких еквивалената, али и да је у одређеним случајевима он потпуно изостављен или да су употребљени различити функционални еквиваленти како би *и* потпуно изостављен или да су употребљени различити функционални еквиваленти како би се изразиле његове разноврсне вредности зависне од контекста. Тиме је и овај пут потврђена јака осетљивост на ко(н)текст бројних функционалних вредности маркера *allora* и његових српских еквивалената.

Цековић, Н. & Радојевић, Д. (2016б). Полифункционалност италијанских дискурсних маркера у превођењу на српски. У А. Вранеш & Љ. Марковић (прир.), *Културе у преводу, књ. 2* (стр. 233-246). Београд: Филолошки факултет.

Током последње две деценије италијански дискурсни маркери врло су детаљно истражени са становишта прагматике, анализе дискурса, усвајања италијанског језика као страног итд. Међутим, њиховом превођењу на различите језике и даље се не поклања дужна пажња у литератури. Мишљења смо да занемаривање овог проблема проистиче из полифункционалности дискурсних маркера, која без сумње у великој мери отежава не само њихово превођење, већ и лингвистичку анализу тих превода. Стога нам је циљ да у овом раду, контрастивном анализом одломака из савремених италијанских књижевних дела и њихових превода на српски, утврдимо који се поступци примењују приликом превођења једног од најфреквентнијих италијанских дискурсних маркера – *allora*. У ту сврху коришћени су одломци написани у дијалогској форми јер представљају најбогатији извор примера разговорног језика, те на тај начин пружају уобичајени контекст у ком се дискурсни маркери јављају. Наша анализа показује да је у једном броју анализираних случајева *allora* преведен одговарајућим српским семантичким еквивалентима, али да је у неким примерима или потпуно изостављен или су за изражавање његових различитих функција у различитим контекстима употребљени његови различити српски функционални еквиваленти. На тај начин резултати до којих смо дошли потврђују изражену осетљивост функционалних вредности италијанског дискурсног маркера *allora* и његових српских еквивалената на ко(н)текст.

Цековић, Н. (2016). *Дискурсни маркери у говорној продукцији на италијанском као другом језику* (Необјављена докторска дисертација). Филолошки факултет, Београд.

Дискурсни маркери (ДМ), речи и изрази попут *allora*, *quindi*, *cioè*, *ecco*, *insomma* и других, представљају предмет лингвистичких проучавања већ неколико деценија, али их и даље одликује недовољно јасан теоријски статус по питању термилошког одређења, дефиниције, категоријске припадности, функционалне дескрипције и класификације. У последње две деценије ДМ су и предмет све интензивнијих студија из области глотодидактике и теорије усвајања другог језика, које још увек нису уродиле одговорима на питања када се и како маркери усвајају, и како их подучавати.

Циљ овог рада је да скрене пажњу на недовољно присуство у дидактичком процесу ових важних, учесталих и прагматички полифункционалних елемената разговорног језика, да понуди њихов потенцијални репертоар у виду наставних циљева прилагођених датим нивоима језичке компетенције и да потврди да се они могу успешно подучавати. У ту сврху, спроведено је и у раду детаљно предочено једногодишње експериментално истраживање које

је укључило двадесет србофоних испитаника III године студија италијанског језика на београдском Филолошком факултету (циљни ниво B2) и обухватило корпус сачињен од приближно три и по сата аудио снимака асиметричних интеракција који су затим ортографски транскрибовани. Истраживање је имало за циљ да се утврди разлика у квалитету и квантитету маркера у говорној продукцији испитаника из експерименталне групе, подвргнуте четрнаестонедељним експлицитним инструкцијама са фокусом на форме и функције ДМ према оквиру Презентација – Пракса – Продукција, и да се упореди са продукцијом испитаника из контролне групе, лишене таквих инструкција.

Резултати анализе, базиране на функционалном опису италијанских ДМ из прагматичке перспективе који је понудила К. Бацанела, показали су да је на одложеном шестонедељном пост-тесту експериментална група надмашила контролну у погледу обима употребљених форми, учесталости ДМ, њихове јаке полифункционалности, али не и обима употребљених функција. Анализа је потврдила тип интеракције као кључну варијаблу у (не)испољавању одређених функција у продукцији испитаника (изостале су захтевање пажње, контрола пријема, прекидање и фатичка функција од стране саговорника) и указала на неке од општих карактеристика маркера у италијанском као другом језику: синтагматска и парадигматска полифункционалност, варијабилност колокације и преференција извесних функционалних категорија према одређеним позицијама, подложност примовању, идиосинкратичке преференције у употреби извесних форми.

Закључци садржани у раду послужили су нам као основа за прецизирање потенцијалног репертоара форми ДМ у међујезику и израду функционалне таксономије у дидактичке сврхе, и подстакли нас на размишљања о будућим корацима која би бацила нужну светлост за коначно сагледавање статуса ове актуелне, али и недовољно проучене језичке појаве, нагласивши потребу за преиспитивањем наставних циљева и планирањем дидактичких интервенција тако да укључују ДМ, чиме се омогућава адекватан развој прагматичко-дискурсне компетенције код ученика.

III Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Др Невена Цековић бира се и звање доцента први пут. До сада није имала прилике да ради на развијању и обезбеђивању научног подмлатка.

Редовно подржава студенте у настојању да се специјализују у Италији, препоручује их одговарајућим фондовима и институцијама.

IV Оцена резултата педагошког рада

Кандидаткиња остварује одличне резултате у раду са студентима на основним студијама. Подстиче студенте на активно учешће у наставном процесу и у самосталном усавршавању, одржава са студентима колегијални и саветодавни контакт. Непрестано осавремењује своје курсеве и одржава редовну комуникацију са студентима.

Др Невена Цековић одржала је обавезно приступно предавање 17.07.2017. на тему „Дискурсни маркери у настави италијанског језика“ пред комисијом за избор у звање и добила оцену одличан (5).

V Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе.

Др Невена Цековић активно је учествовала у реформи студијских програма, а посебан допринос дала је у договорима о креирању новог курикулума студија италијанистике, нарочито на првој години студија, као и у развоју нових предмета везаних за италијански разговорни језик.

VI Закључно мишљење и предлог Комисије

Из свега наведеног закључујемо да је др Невена Цековић испунила све законом предвиђене услове за избор у звање доцента. Осим докторске дисертације, кандидаткиња развија своју научну, стручну и наставну активност учешћем на међународним скуповима, објављивањем радова у међународним публикацијама. На основу научног доприноса и резултата педагошког рада, Комисија предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да **утврди предлог за избор др Невене Цековић у звање доцента за наставно-научну област Италијанистика, предмет Италијански језик.**

Београд, 17. јула 2017.

Др Јулијана Вучо,
редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду

Др Саша Модерц,
ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду

Др Данијела Ђоровић,
ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду